

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

Και φόρεσε κουκούλα
ώστε, αν σε βρίζουνε,
σε κάθε αναμπουμπούλα
μη σε γνωρίζουνε...

Νικόλας Άσιμος

ΑΘΗΝΑ, 20 ΜΑΡΤΗ 2009 - τεύχος 321

2003-2009 : 6 χρόνια κατοχής. 6 ΧΡΟΝΙΑ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ.

Όσο, λοιπόν, ασπρίζει ο Obama, τόσο μαυρίζει η κατάσταση στο Ιράκ. Σαν να μην έφταναν οι τόσες δολοφονίες, η τόση καταστροφή, τα τόσα βάσανα που περνάει ο Ιρακινός Λαός κατά τα 17 χρόνια του πολέμου (από το 1992) και της κατοχής (από το 2003), οι ΗΠΑνθρωποι επιβάλλουν τώρα στους Ιρακινούς και την πληρωμή των συνεπειών της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης του καπιταλισμού και της «ελεύθερης» αγοράς, που οι ίδιοι εξέθρεψαν σε βάρος όλης της Ανθρωπότητας. Το εμπάργκο έχει βέβαια αρθεί, η κατάσταση όμως, αντί να καλυτερεύει, πηγαίνει απ' το κακό στο χειρότερο. Το βασικό εξαγωγικό «αγαθό» της χώρας - όσο καταφέρνει να αντλήσει η κατεστραμμένη τεχνολογική υποδομή και το αποδεκατισμένο εργατικό δυναμικό της χώρας - έχει φτάσει να πουλιέται «μπιρ παρά» στις διεθνείς πετρελαιαγορές, αφού οι βιομηχανικοί κολοσσοί του «ανεπτυγμένου» κόσμου καταρρέουν ο ένας μετά τον άλλο. Αντίθετα, τα κύρια εισαγόμενα αγαθά - νερό και τρόφιμα - σπανίζουν, κάθε μέρα και περισσότερο, καθώς η ντόπια παραγωγή είναι ακατάλληλη λόγω μόλυνσης απ' την ραδιενέργεια του «απεμπλουτισμένου» ουρανίου, απ' τον λευκό φωσφόρο κι όλες τις υπόλοιπες πολεμικές χημικές ουσίες, ενώ τα λιγοστά καλλιεργήσιμα εδάφη είναι αδύνατον να οργωθούν και να καλλιεργηθούν, αφού είναι σπαρμένα με εκατοντάδες χιλιάδες βομβίδια που σκόρπισαν οι βόμβες διασποράς των ΗΠΑνθρώπων και των συμμοριτών τους στην Μεσοποταμιακή Κοιτίδα του Πολιτισμού. Στα παραπάνω πρέπει, βέβαια, να προστεθούν και οι αχόρταγες ορέξεις των ντόπιων «κουϊσλινγκς», που με επικεφαλής τον «πρόεδρο» Ταλαμπανί - διαβόητο λήσταρχο, βασανιστή, σφαγέα αμάχων Κούρδων και Αράβων χωρικών ήδη απ' την δεκαετία του 1970 - και τον «πρωθυπουργό» Αλ Μαλίκι - ο οποίος πασχίζει ανεπιτυχώς να παραστήσει το ανθρώπινο όν - και μέχρι τους κατώτερους συνεργάτες τους («κοινοτάρχες», ταγματασφαλήτες, χαφιέδες...) έχουν επιδοθεί σ' ένα άνευ προηγουμένου πλιάτσικο, ρουφώντας κυριολεκτικά το ελάχιστο αίμα που εξακολουθούν να έχουν οι Ιρακινοί. Τα αποτελέσματα είναι τραγικά : Ανεργία, Πείνα,

Πλήρης Διάλυση του Πατροπαράδοτου Κοινωνικού Ιστού - Αλματώδης Αύξηση της «Εγκληματικότητας».

Όσο, όμως, μαυρίζει η οικονομική κατάσταση, τόσο ενισχύεται η Αντίσταση ενάντια στους ξένους εισβολείς και τους ντόπιους προδότες. Ο ηρωικός αγώνας των Ιρακινών για την Ελευθερία δεν έχει όμοιό του στην Ιστορία των δυο τελευταίων αιώνων. Οι Ιρακινοί αγωνίζονται μόνοι τους. Στα πιο μαύρα χρόνια των δυο «παγκοσμίων πολέμων», οι λαοί των κατεχομένων χωρών που αντιστέκονταν είχαν την ενεργό συμπαράσταση, όχι απλώς κάποιων χωρών, αλλά ολόκληρων συμμαχιών. Ακόμη και στην ελληνική Επανάσταση του 1821, οι επαναστατημένοι είχαν συμμάχους στον Αγώνα ενάντια στην οθωμανική αυτοκρατορία και στην «Ιερή συμμαχία».

Οι Παλαιστίνιοι βρίσκουν κι αυτοί ενεργητικότερη ή παθητικότερη συμπαράσταση, επίσημη ή ανεπίσημη, από κάποιες χώρες, οι οποίες - αν δεν τους εφοδιάζουν με όπλα - τουλάχιστον διατηρούν στο έδαφός τους κάποιαν παλαιστινιακή διπλωματική αντιπροσωπεία, ενώ κάποιες απ' αυτές δεν έχουν διπλωματικές σχέσεις με το Ισραήλ. Ο Ο.Η.Ε. έχει κι αυτός εκδόσει μια σειρά ψηφισμάτων με τα οποία ζητάει - έστω και ψελίζοντας - την αναγνώριση ενός «ανεξάρτητου» (;) παλαιστινιακού κράτους.

ΟΙ ΙΡΑΚΙΝΟΙ ΑΓΩΝΙΖΟΝΤΑΙ ΜΟΝΟΙ ΤΟΥΣ. Ο Ο.Η.Ε. μπορεί να «μην ενέκρινε την εισβολή του 2003», όλες όμως οι χώρες-μέλη ανέχονται την κατοχή, αναγνωρίζουν την προδοτική κυβέρνηση των δοσιλόγων, έχουν διπλωματικές σχέσεις με το κατεχόμενο κράτος και άμεσα ή έμμεσα το χρηματοδοτούν. Η ΙΡΑΚΙΝΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΕΙΝΑΙ ΓΙΑ ΟΛΑ ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΑΝΥΠΑΡΚΤΗ ! Τα διεθνή ΜΜΕ αναφέρονται σ' αυτήν μόνο όταν σκοτώνεται κάποιος ΗΠΑνθρωπος ή Βρετανός μισθοφόρος, ή όταν το «όπλο» της Αντίστασης είναι κάποιο παπούτσι. Αλλοιώς, θα πρέπει οι νεκροί κι οι τραυματίες να ξεπερνούν τους 10, οπότε φυσικά μιλούν για «τυφλά χτυπήματα, με στόχο αθώα γυναικόπαιδα», αποφεύγοντας, όπως ο διάβολος το λιβάνι, να πουν ότι τα θύματα ήταν μπάτσοι, χαφιέδες, εν ενεργεία ή υποψήφια για κάποια θέση στον «κρατικό μηχανισμό» των προδοτών... ΑΚΟΜΗ ΠΙΟ ΑΙΣΧΡΗ ΕΙΝΑΙ Η ΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΔΗΘΕΝ ΑΡΙΣΤΕΡΩΝ, ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΩΝ, ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ κ.λπ. ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ. Το μόνο που τους νοιάζει είναι η «ειρήνευση», η «αποτροπή χειροτέρων εξελίξεων», ο «τερματισμός της αιματοχυσίας», για τα οποία «ευθύνεται, βέβαια, ο Bush», αλλά μερίδιο ευθυνών έχουν - ακριβώς το ίδιο ! - και «οι φανατικοί ισλαμιστές, οι μπααθιστές, οι φονταμενταλιστές της Αλ Κάϊντα...». Και παραβλέπουν πως, με τη στάση τους αυτή, αποκαλύπτουν - όχι στον Ιρακινό Λαό ο οποίος τους ξέρει πια απ' την καλή, αλλά στους λαούς όλου του υπόλοιπου κόσμου - ότι είναι ικανοί μόνο για να εξωραΐζουν, να δικαιολογούν και να στηρίζουν τον ιμπεριαλισμό και τα εγκλήματά του.

Υπάρχουν, ωστόσο, και οι υπέρ-αριστεροί (κυρίως δυτικο-ευρωπαίοι) επαναστάτες. Αυτοί που ξεποδαριάζονται να τρέχουν σε πορείες προς τις πρεσβείες (φυσικά τα απογεύματα, όταν οι πρεσβείες των υπευθύνων χωρών είναι κλειστές και δεν υπάρχει κανείς για να τους ακούσει) και ξελαρυγκιάζονται (εδώ και χρόνια) φωνάζοντας πως «ένας είναι ο εχθρός, ο ιμπεριαλισμός !), ένας εχθρός του οποίου τ' αυτί, βέβαια, δεν ιδρώνει. Συμπαθητικότεροι απ' τους άλλους, αλλά τόσο αναποτελεσματικοί (παρά την κατά καιρούς αυξημένη αριθμητική τους δύναμη) ώστε να δημιουργούν εύλογα ερωτηματικά ως προς την γνησιότητα των αισθημάτων τους... Καταλήγουν άλλωστε κι αυτοί σε συναυλίες και σε συγκέντρωση ζυμαρικών, γάλακτος και ρούχων, τα οποία σπανιότατα φτάνουν στον προορισμό τους.

Κι όμως... Οι εχθροί του Ιρακινού Λαού είναι εχθροί όλων των ανθρώπων του πλανήτη. Βρίσκονται σε κάθε γωνιά της Γης κι εγκληματούν καθημερινά. Δεν είναι αναγκαίο να έχει κανείς την γεναιότητα να πάει να πολεμήσει στην Βαγδάτη, στην Καμπούλ, στην Γάζα. Μπορεί να χτυπήσει τον ιμπεριαλισμό και στην Αθήνα. Να τον χτυπήσει ! Όχι να τού χαϊδέψει τα αυτιά ! Αν δεν μπορεί, ας το βουλώσει κι ας αφήσει εκείνους που έχουν τα κότσια να το κάνουν, χωρίς να τους συκοφαντεί και να τους σπιλώνει.

Οι μαχητές της Ιρακινής Αντίστασης δεν περιμένουν από μάς, ούτε δάκρυα, ούτε φιλανθρωπία, ούτε μαθήματα. Δεν περιμένουν ούτε τα χειροκροτήματα και τις ζητωκραυγές μας.

Περιμένουν να καταλάβουμε το βαθύτερο νόημα του Αγώνα τους.
Περιμένουν να κατανοήσουμε την κοινότητα αυτού του Αγώνα.
Περιμένουν να τον θεωρήσουμε Αγώνα ΔΙΚΟΝ ΜΑΣ.

ΔΕΝ ΑΓΩΝΙΟΥΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΔΙΚΗ ΤΟΥΣ ΜΟΙΡΑ.
Αυτήν την ξέρουν καλά και την έχουν πάρει στα χέρια τους.
ΑΓΩΝΙΟΥΝ ΓΙΑ ΤΗ ΜΟΙΡΑ ΤΗΝ ΔΙΚΗ ΜΑΣ. Γι' αυτή τη μοίρα που την έχουμε εμπιστευτεί σε ξένα χέρια. Σε χέρια κακοποιών, προσκυνημένων, ανικάνων.
ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΝ ΝΑ ΠΑΡΟΥΜΕ ΤΗ ΜΟΙΡΑ ΜΑΣ ΣΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ ΧΕΡΙΑ.
Αν δεν το κάνουμε, η μοίρα μας θα είναι αυτή που μάς αξίζει...

Μ' αυτές τις σκέψεις, στο σημερινό τεύχος μας, δεν κλαίμε. Δεν πανηγυρίζουμε. Διαβεβαιώνουμε, απλά, τους Αγωνιστές του Ιράκ πως Η ΜΑΧΗ ΤΟΥΣ ΕΙΝΑΙ Η ΜΑΧΗ ΜΑΣ ενάντια στον ίδιο εχθρό.
Ελπίζουμε να πολεμήσουμε κι εμείς με την ίδια αποφασιστηκότητα και το ίδιο θάρρος, όπως πολεμούν αυτοί.

Ο Αναρχικός δεν είναι όργανο καμμιάς συγκεκριμένης Αναρχικής ομάδας. Όσοι συμμετέχουν στην έκδοσή του αγωνίζονται για μιαν ελεύθερη, αυτοδιαχειριζόμενη κοινωνία, απαλλαγμένη από κάθε μορφής εξουσία και εμπορικούς - κερδοσκοπικούς "νόμους". Στα παραπάνω πλαίσια δεν απαιτείται η καταβολή κανενός είδους αντιτίμου για την απόκτηση του τεύχους. Οικονομική και κάθε άλλη ενίσχυση (συνεργασίες, υποδείξεις, ειδήσεις) είναι ευπρόσδεκτη από όσους συμφωνούν με τις παραπάνω αρχές μας. Η αναπαραγωγή όλης ή μέρους της ύλης, όχι μόνο επιτρέπεται, αλλά και αποτελεί επιδίωξή μας. Η αξιοπρέπεια - και μόνο - επιβάλλει την αναφορά της πηγής των αναδημοσιευμάτων.

Επάνω : Αξιωματικός των ενόπλων δυνάμεων των ΗΠΑ κουβαλάει (25/2/2009) το βαλιτσάκι με τους κωδικούς εξαπόλυσης πυρηνικού πολέμου. Τα κλειδιά τα έχει ο Obama.

Κάτω : Ιρακινός κουκουλοφόρος κουβαλάει μόνος του το όπλο του.

